

Universitätsbibliothek Paderborn

R. P. Lvdovici De Ponte, Societatis Iesv, Meditationvm De Praecipvis Fidei Nostrae Mysteriis

Vitae Ac Passionis D. N. Iesv Christi; B.V. Mariae, & aliquorum Sanctorum

Qvae Mysteria Complectitur Incarnationis & Infantiae Iesv Christi Domini
Nostri, vsque ad eius Baptismum

Puente, Luis de la

Coloniae, 1613

Med. 9. De ipsa Incarnationis executione.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54647](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54647)

MEDITATIO IX.

*DE IPSA INCARNATIONIS
Executione, & aliquibus eius, quo-
ad Christi Domini nostri cor-
pus circumstantiis.*

PUNCTVM I.

*D. Thom 3.
p. 4. 32. &
33.*

Ioan. 1. 14.

I.

CONSIDERANDVM PRIMVM:
Quo momento sanctissima Virgo
suum expressit consensum, eodem
Spiritus sanctum ex purissimo
eius sanguine perfectissimum cor-
pus effinxisse, excellentissimamque animam
rationalem creasse; eaque inter se & cum ver-
bo ita coniunxisse, ut Deus maneret homo fa-
ctus, & homo Deus: Deusque cum natura hu-
mana in virgineo illo thalamo desponsatus:
ipsa denique virgo ad matris Dei dignitatem e-
uecta. In opere hoc admirando perpendenda
est personarum, quæ ei interfuerunt, lætitia,
sanctissimæ TRINITATIS præcipue, cum an-
tiquam suam promissionem vidit impletam,
ac suam omnipotentiam, bonitatem, & chari-
tatem euentius hominibus patefactam. Quæ
fuerit lætus æternus PATER, quod Filium
suum nobis dedisset! quanto infantem huic,
Deum verum & hominem, amore profecutus!
quàm

quàm super omnia creata in eo sibi complacu-
erit! siquidem (teste S. Thoma) multò amplius
Deus Christum solum amat, quàm Angelos
homines, & creaturas omnes simul: cui pro-
pterea a *nomen dedit super omne nomen*; quod
est nomen & esse Dei. Ideoq; eius aspectu, præ-
rebus omnibus, siue creatis, siue creandis, de-
lectatur.

1. p. q. 20. a.
4. ad 1.

Phil. 2. 9.

HAC consideratione congaudebo æterno
Patri, simul pro collato nobis tanto hoc be-
neficio gratias agens: & per eundem filiù, què
tam sibi charum habet supplicabo, me quoque
amare dignetur, suumque amorem mihi im-
pertire. O Pater æterne, a *Protector noster re-*
spice in nouâ faciem Christi tui, in quo tibi tan-
toperè cõplacens: & ei, qui in nostra natura no-
bis similis factus est, nos fac similes in gratia.

Psal. 85. 10.

DEINDE VERBI ipsius æterni gaudium, cù
se vidit hominè factum, perpendam; & simul
eius intimum aduersus humanitatem sanctis-
simam amorem: quo ita arctè eam complecte-
batur, vt statueret, nunquam dimittere, quam
semel assumpsit. cuius intuitu omnes homines
tanquam sibi cognatos complecti, & in inti-
ma sua viscera immittere optabat. Quare con-
fidentissimè dicere illi possumus, quod Ruth
aliquando Boozio dixit: b *Extende pallium*
suum super me, quia propinquus es. O diuinum
verbum, verus Booz & fortitudo Patris, qui
cognationem cum hominibus contraxisti: ex-
tende super me diuinæ tuæ protectionis pal-
lium, meq; tibi in fide & charitate coniunge.

II.

Ruth. 3. 9.

c Da

c Cant. 1. 1.
d 2. 6.

Da mihi coris tuo osculo, pacis osculum; & dextera omnipotentiae tuae amplectere me: ne res vlla creata separare me possit ab amicitia tua.

III.

SPIRITVS etiam SANCTI læticia, ex absoluto tanto hoc opere, est perpendenda; quod ei propterea tribuitur, quod eius Persona proprietates sit bonitas & amor; tuncque desiderium suum expleuisse videatur, cum maximi amoris opus, quod facere potuit, perlece- rit. Ob quod dixit Isaias: *Egredietur virga de radice Iesse & flos de radice eius ascendet: & requiescet super eum spiritus Domini.* Quoniam in æterno hoc Verbo incarnato, quod virga Iesse, eiusque flos significatur, inuenit Spiritus sanctus requiem, gaudiumque perfectum, tanquam in re præ aliis omnibus chara sibi, atque dilecta.

c Isaiæ 11. 1.

IV.

HINC transitus fiet ad sanctissimam illius HUMANITATIS exultationem, cum se ad tantam dignitatem vidit euectam, ut ex profunditate Nihili, ad altissimum diuini esse culmen ascenderit. Dixerit tunc proculdubio, maximam exultatione, illud sponsæ: *veni quem diligit anima mea: tenui, nec dimittam.* O HUMANITAS sanctissima, congratulor tibi de tam felici sorte, & tam iusto ex ea orto gaudio; cumque aded sis tuo dilecto deuincta, oramus, ut eius nos amoris participes facias, quo illum prosequeris; ut simul tecum, eo frui mereamur.

c Cant. 3. 4.

V.

IPSIVS tandem VIRGINIS læticiam per-

pen-

pendam, qua ipso Incarnationis momento perfusa est. Communicauit enim tunc illi Deus insolitam copiosamque lucem, qua etiam modum, quo mysterium ipsum in visceribus suis peractum fuit, assequeretur. Videns itaque Deum ipsum intra se hominem factum, se ve:ò Virginem, simulque tanti filij matrem, ineffabili fuit gaudio repleta. O quas gratiarum actiones, quas laudes, quos iubilos persenserit! O quantum bonorum plenitudinem eo momento acceperit! Vt enim sol hic aspectabilis, statim atque creatus fuit, in hoc mundo, lumine suo illum repleuit, caloremque & alias Influencias ei imperciuit: ita iustitiæ sol Christus noster, eodem, quo fuit conceptus instanti, & in abbreviato matris suæ mundo efformatus, copiosissima eam luce, cœlesti calore, atque æternæ vitæ influxibus repleuit: & quæ antè plena erat gratia, multò tunc plenior, omnibusque gratis super effluens effecta est; & inenarrabili ex earum possessione gaudio perfusa. *O D. Thom. 3. Virgo sanctissima, quàm felix faustumque est, p. 9. 27. 4. 5. quòd incarnati Dei sis mater effecta: ac quo- ad 2a*

niam etiam hominum incipis esse mater, comunica nobis aliquid istius lucis gaudique, quod accepisti; quò & nosse, & amare eum possimus, eique seruire, quem feliciter concepisti.

POSTREMO causas expendam, ob quas tanta felicitate contenti esse debeamus: cum ad eam dignitatem euectos, ipsiusque

Dei

VI.

Serm. 1. de
Natiuit.

Dei cōsanguineos effectōs nos esse videamus. Quamobrem maximas illi gratias agere, Angelosq; inuitare oportet, qui nos in hac gratiarum actione iuuent; nouumq; par est nos, ac generosum cor assumere: statuentes; (vt S. Leo Papa dixit) vitam nostram, vt tanti Regis cognatos decet, instituire; nulla re admitta, que nos faciāt à tanta nobilitate degenerare.

PUNCTVM. II.

CONSIDERANDAE sunt deinde INCARNATIONIS circumstantie, quoad ipsi⁹ Dei & hominis corpus: attendendo, q̄ patibile sit ac mortale; & quæ huius sint causæ. Si. n. quod ipsius Christi personæ suæ natura, debebatur, spectemus; nec mortale illud esse oportuit, nec patibile: idq; ob duas causas. **PRIMA**, quòd Christus ipse Dominus, vniuersim fuerit, ab originis culpa immunis: non ex gratiâ aut priuilegio, sed iure: quia fili⁹ Dei naturalis erat; nec viri operâ, sed Spiritus sancti virtute conceptus: ac propterea nihil ad illū spectabat mortalitatis & patibilitatis pena, originis culpæ tantū inflicta. Voluit tamen sponte sua hic Dominus, ad suam humilitatem & charitatem ostendendam, non quidem culpam, sed culpæ poenam subire: & cum reuera peccator non esset, voluit (vt Apostolus ait) a *in similitudine carnis peccati* venire, quæ morte propria, aliisque poenis susceptis, nostras lueret culpas. Benedicta sit immensa huiusmodi chari-

a Rom. 8. 3.

charitas, ex qua tam profunda nuxit humili-
tas. O quam iuste ob superbiam meam eru-
bescam, qui contra huius Domini exemplum,
culpam eligo, cuius poenam refugio: sum
peccator, & peccatorum poenis subiaccere
nollem. Resume spiritum, anima mea, ad
tantum humilitatis exemplum imitandum: &
qua peccato subiacere te voluisti; ne comme-
ritam propterea poenam refugio, sed spon-
te subito.

II.

SECUNDA causa, cur Christi corpus, mor-
tale esse non debuit, ea est: quod eius anima,
glorificata esset ac beata; ac propterea cor-
pus quatuor illas dotes habere debuit: Cla-
ritatem, imparibilitatem, subtilitatem, agi-
litate[m], quas etiam nunc habet in caelo. Vo-
luit tamen charitate plenissimus hic Domi-
nus, non sine miraculo, huic iuri suo renun-
ciare; & horum gloriae ornamentorum loco,
qua iure sibi debebantur, mortalitatem, igno-
miniam, cererasque miseras nostras suscipe-
re: quod ipse h[oc] corpus (vt in Psalmo est, & a- b Psal. 39. 7.
pud Apostolum) ad *hostiam & sacrificium* in Hebr. 10 5.
ara crucis, pro nostris peccatis, aptum esse
posset. Benedicant te, Domine, Angeli tui, &
anima mea laudet semper, pro tanta nobis
exhibita charitate, qua inuenisti modum il-
lum prodigiosum, mortem pro nobis subeu-
di, reiectis omnibus, qua te iure poterant
a patiendo eximere. Erubesco vehementer,
cum video, me adeo sollicito poenas comme-
ritas fugere, vt etiam miracula ad eas euaden-

II. Part. Medit.

H das

das exigere à te audeam. Desidero ex nunc honori omni ac voluptati renunciari, quò te in ferendis ignominijs, poenisque alijs tolerandis, imitari possim: tu qui hoc mihi desiderium suggeris; gratiam, illud etiam exequendi, ne denega.

PUNCTVM III.

a *Isaie 9. 6.*b *Luc. 1. 31.*c *Gene. 2. 7.*

I.

d *Hebr. 2. 17*

EXPENDENDAE sunt etiam causae, ob quas Deus a *Paruulus* infans fieri, & in foeminae *bytero concipi* voluerit, qui potuit, perfecti viri corpus assumere, quem admodum Adami *c corpus formauerat*.

Huius causae (illis praetermissis, quas Meditatione 3. attingimus) haec sunt. *Prima*, ut (quod Apostolus dixit) *d per omnia fratribus suis, hominibus assimileretur*: quò ad teneritatem sui amorem magis eos obstringeret. O dulcissime Deus, qui matris instar in tuis nos gestas visceribus: quis te infantulum fecit, & maternis inclusit visceribus! Charitas proculdubio tua id effecit, ingensque desiderium, quo à nobis amari cupis: ut, si id à nobis non impetraueris ob maiestatem, quam praefers vobis Deus; obtineas saltem ob teneritudinem, quam infans nobis ostendis.

II.

e3. *Reg. 27.*

SECUNDA fuit causa, ut humilitatis nobis esset exemplo, ad eamque nos alliceret, oculis fidei videntes Deum maiestatis factum infantulum: & e *quem caeli caelorum capere non possunt, vtero virginis contineri*. Ex quo, magni-
tudine

tudine Dei cum tanta hac paruitate collata, in admirationis & imitationis affectus prorumpam dicens: O diuinum verbū quod quā Deus es, in immenso Patris sinu subsistis; quā homo in angustum matris tuæ uterum te constrinxisti: clarifica, quæso, mentis meæ oculos, quō magnitudine, quā in altero sinu habes; & paruitate quam habes in altero, benè perpensis, utramq; admiratus, illam cum tremore venerer; hanc amplectar cum humilitate & amore.

TERCIA fuit causa, ut mundum ingressus, exemplum statim patientiæ, & mortificationis perfectissimæ nobis præberet; dum novem integros menses, durum illum, obscurum & angustum in matris utero carcerem toleravit; in quo infans strictus, itaque compressus tenetur, ut huc illuc se, aut pedem vel manum mouere non valeat; non videre, audire, olfacere, aut rem aliquam gustare illi liceat. Et quamuis infantes cæteri, utpotè rationis vsu carentes, hæc non sentiant incommoda; hic tamen benedictus infans, qui perfectissimum illum vsu habebat, sentiebatque, libenter carcerem illum, sensuumq; mortificationem tolerabat, ut nos ab æterno carcere liberaret; Euxq; libertatem, qua huc illucq; in paradiso discurrens, vetitæ arboris fructum curiosè aspexit, & contra diuinam prohibitionem etiam gustavit, in se ipso lueret: imò ut sensuum quoque meorum libertatem ac leuitatem in se castigans, exemplo mihi esset, ad eos in posterum mortificandos,

III.

& ad reclusionem aliquam, ac in cubili, strato, aliisque rebus ad carnis laxitatem pertinentibus, angustias aliquas sponte amplectendas excitaret.

GRATIAS tibi, Verbum æternum incarnatum, ob tuum hunc in mundum ingressum, cum strictæ adeo custodiæ, horridæque carceris tolerantia; cum diuturna adeo prolixa; carnis mortificatione, eius intuitu supplico, ut ab æterno inferni carcere me liberare; & importunis vitiorum meorum vinculis expedire velis: passiones meas mortificare, sensuumque meorum inordinatum usum strenuè refrenare iuves, Amen.

MEDITATIO X.

DE SANCTISSIMAE CHRISTI Domini nostri Anima præstantia: heroicisq; virtutum actibus, quos ipso Incarnationis momento exercuit.

PUNCTVM I.

ONSIDERANDVM PRIMVM. Quoniam Christi Domini nostra anima diuinitati coniuncta erat, immensas ei fuisse communitas gratias & excellentias. Nam

D. Tho. 3. p.
q. 34. q.
7. c.

a Ioan. 3. 34.

ut eius Præcurfor dixit: a Non ad mensuram dat Deus spiritum. Pater enim diligit filium, & omnia dedit in manu eius. quasi diceret: reli-

quis